

til kontanthjælp. Da hr. Flemming Oppfeldt netop selv nævnte et eksempel på en gift person, betyder det, at hvis vedkommende har en normal indkomst, vil ægtefællen ikke være berettiget til kontanthjælp, fordi kontanthjælpen som bekendt er afhængig af ægtefælens indkomst.

Jeg vil sådan set bare bede hr. Flemming Oppfeldt bekræfte, at det, jeg siger, er korrekt, så man ikke lokker folk ud i noget, de bagefter bliver overrasket over.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jamen hr. Villy Søvnald har fuldkommen ret. Hvis man går ind i den her ordning og på et tidspunkt føler, at man ikke kan magte det længere, eller man ikke har jobbet længere, så ryger man tilbage på folkepension. Man bliver altså ikke dårligere stillet end med den folkepension, man ellers havde udsigt til.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg siger tak. Det var jo ærgerligt, at hr. Oppfeldt ikke nåede det i sin ordførertale, men sådan er det jo, man har en begrænset tid, så man må jo prioritere. Men det er jo vigtigt, at vi får helt tydeligt frem, hvad der er af rettigheder, og hvad der ikke er af rettigheder.

Hr. Flemming Oppfeldt var selv inde på i en del af sin ordførertale, at risikoen for at blive arbejdsløs er stigende, når man er ældre.

Så vil jeg spørge: Hvorfor skal den rettighed, som er normal for alle andre på arbejdsmarkedet, ikke følge med? Hvorfor vil man med det her forslag lave en gruppe, der ikke har de samme rettigheder? Og hvordan vil det blive modtaget, at man godt nok siger: I må gerne fortsætte, men de rettigheder, der er på det sædvanlige arbejdsmarked, tilfalder ikke jer? Er det ikke lidt underligt, at man ikke giver dem de fulde rettigheder?

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Man kan sige, at hr. Villy Søvnald jo kan raffinere forslaget yderligere – vi andre er meget spændt på at høre, hvordan SF vil gøre det – men nu ligger der sådan et forslag, og man kan i hvert fald sige, at de, der går ind i det, jo har en rettighed, som andre ikke har, nemlig at de har en tilbagetrækningsmulighed i deres folkepension.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Flemming Oppfeldt: Mener man i Venstre, at det her forslag er det mest geniale at bruge 100 mio. kr. på i forhold til at gøre noget for det grå guld?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg kan jo mærke, egentlig også fra den debat, vi havde lidt tidligere i eftermiddags, at når man kommer med noget nyt, og hvis det koster nogle penge at etablere det nye, eksempelvis 100 mio. kr., – det er jo en engangs-, startomkostning, vi har – så er der meget stor skepsis og konservatisme her i Folketinget.

Jeg synes, de 100 mio. kr. er godt brugt. Hvis forslaget får den virkning, at det bliver mere anerkendt at være ældre medarbejder på vort arbejdsmarked, så er 100 mio. kr. rigtig godt brugt, for de vil komme mange gange igen.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Mener hr. Flemming Oppfeldt, at det største problem i forhold til seniormedarbejdere i dag er gruppen over 65 år, eller kunne hr. Flemming Oppfeldt være enig med mig i, at der er større problemer for gruppen, der er yngre, og som har svært ved at fastholde sig selv på arbejdsmarkedet?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Det er jeg helt enig med hr. Jørn Pedersen i, og det nævnte jeg også i min tale. Jeg ser dette, at man kan arbejde efter at være fyldt 65 år, som en anerkendelse af, at det ikke er alderen, der skal være en begrænsning for os. I og med at samfundet giver den anerkendelse, så tror jeg også, det kan smitte positivt af på de 58-, 59-, 60- og 61-årige, der ønsker at fastholde en tilknytning til arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Hr. Flemming Oppfeldt sagde i sit ordførerindlæg, at det her var et godt signal, og på den måde ligger han helt i forlængelse af Venstres finanspolitiske ordfører, hr. Kristian Jensen, som den 4. juni til Berlingske Tidende også siger, at det i høj grad handler om at sende et signal. Det er sjældent, at man oplever så stor åbenhed om,